

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1976 r.

w sprawie zadań i zasad organizacji służby inwestycyjnej w jednostkach gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zmianach w organizacji i zakresie działania naczelných organów administracji państwowej w dziedzinie budownictwa i planowania przestrzennego (Dz. U. z 1964 r. Nr 8, poz. 49 i z 1972 r. Nr 11, poz. 77) oraz w związku z art. 33 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki społecznej podejmujące działalność inwestycyjną — zwane dalej „inwestorami” — są obowiązane do:

- 1) współdziałania w opracowaniu programów rozwoju branż i gałęzi w powiązaniu z planami przestrzennego zagospodarowania kraju,
- 2) współdziałania w opracowywaniu projektów wieloletnich i rocznych planów inwestycyjnych,
- 3) współdziałania z terenowymi organami administracji państwowej w celu zapewnienia równoległego realizowania inwestycji wspólnych i towarzyszących,
- 4) wykonywania wymaganych przez właściwe przepisy prac związanych z przygotowaniem i prawidłowym przebiegiem realizacji inwestycji oraz uruchomieniem w nich produkcji lub usług, a w szczególności dotyczących:
 - a) zapewnienia wykonania wymaganej dokumentacji projektowej i dostarczenia jej wykonawcy w zakresie i terminach z nim uzgodnionych,
 - b) uzyskania prawa do realizacji inwestycji na terenie wyznaczonym we właściwym trybie i przekazania wykonawcy terenu budowy,
 - c) zapewnienia wykonania prac związanych z włączeniem inwestycji do planu i uruchomieniem jej finansowania przez bank,
 - d) zapewnienia wykonania robót budowlanych,
 - e) zapewnienia środków na finansowanie inwestycji,
 - f) zawarcia umów z odpowiednimi jednostkami biorącymi udział w działalności inwestycyjnej,
 - g) zapewnienia dostaw maszyn i urządzeń stanowiących wyposażenie inwestycji w zakresie i terminach uzgodnionych z zainteresowanymi i dostosowanych do terminów rozpoczęcia i ukończenia realizacji inwestycji,
 - h) prowadzenia kontroli zgodności zakresu, jakości wykonania i kosztu realizowanych inwestycji z założeniami określonymi w zatwierdzonej dokumentacji projektowej,
 - i) odebrania inwestycji lub wchodzących w jej zakres obiektów, ich części lub robót poza obiektami od wykonawcy, po sprawdzeniu należytego ich wykonania i w zakresie ustalonym w zatwierdzonej dokumentacji projektowej,
 - j) przygotowania warunków eksploatacji (kadrowych, surowcowo-materiałowych, kooperacyjnych, zaopatrzeniowo-transportowych, zbytu i innych) w obiektach oddawanych do użytku w celu sprawnego uruchomienia w nich produkcji lub usług oraz osiągnięcia projektowanej zdolności produkcyjnej lub usługowej,

k) zapłacenia umówionego wynagrodzenia, odpowiadającego wartości użytkowej wykonanej inwestycji lub wchodzących w jej zakres obiektów, ich części lub robót poza obiektami,

l) rozliczenia inwestycji,

m) przeprowadzania okresowych analiz i sporządzania sprawozdań z działalności inwestycyjnej i jej efektów,

5) podejmowania odpowiednich starań o usunięcie przeszkód w przygotowaniu realizacji inwestycji, wykonaniu robót budowlanych, dostawie maszyn i urządzeń stanowiących wyposażenie inwestycji, jak również uruchamianiu produkcji lub usług w obiektach przekazywanych do użytku,

6) zapewnienia kierownictwa robót budowlanych i nadzoru nad tymi robotami w razie realizacji inwestycji systemem gospodarczym i powierzenia tych funkcji osobom mającym przygotowanie zawodowe wymagane do prowadzenia danego rodzaju robót budowlanych.

2. Inwestorzy są obowiązani do współdziałania z jednostkami biorącymi udział w działalności inwestycyjnej zarówno przy przygotowaniu inwestycji, w toku jej realizacji, jak również w okresie osiągania projektowanej zdolności produkcyjnej lub usługowej, w interesie gospodarki narodowej, na zasadach określonych w art. 386 Kodeksu cywilnego.

§ 2. 1. Inwestorzy wykonują zadania i obowiązki związane z przygotowaniem i realizacją swoich inwestycji w ramach istniejącej struktury organizacyjnej własnej i jednostek nadrzędnych lub przez wyodrębnione służby inwestycyjne, o których mowa w § 4, w zależności od skali zadań związanych z przygotowaniem i realizacją tych inwestycji.

2. Wykonywanie zadań i obowiązków służby inwestycyjnej w stosunku do inwestycji rozwojowych organizacji gospodarczych, polegających na budowie nowych zakładów tworzących nowe ośrodki produkcyjne można powierzyć przedsiębiorstwom w budowie, utworzonym na podstawie przepisów o przedsiębiorstwach państwowych, przekształconym w odpowiednim czasie w czynne przedsiębiorstwa eksploatacyjne.

§ 3. Organizację służby inwestycyjnej na podstawie ogólnych zasad zawartych w niniejszym zarządzeniu, w zależności od rozmiarów i charakteru inwestycji, systemu realizacji i wyposażenia w maszyny i urządzenia, wymagań terenowej koordynacji inwestycji oraz wymagań wynikających z przyszłego użytkowania inwestycji ustalają w stosunku do inwestycji:

1) objętych planem centralnym — jednostki nadrzędne inwestorów — z uwzględnieniem uprawnień do samodzielnego określania organizacji wewnętrznej nadanych odrębnymi przepisami,

2) objętych planem terenowym — terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — z uwzględnieniem zaleceń wydanych przez Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska,

- 3) organizacji społecznych, politycznych i zawodowych — ich zarządy główne,
 - 4) organizacji spółdzielczych — zarządy centralnych związków spółdzielni,
- określając jednocześnie zakres obowiązków i uprawnień tej służby.

§ 4. W celu zwiększenia efektywności inwestowania, a między innymi wdrożenia zasady jednego inwestora na jednym placu budowy — należy dążyć do wykonywania zadań i obowiązków służby inwestycyjnej na zasadach zastępstwa inwestycyjnego przez następujące jednostki gospodarki uspołecznionej:

- 1) zarządy inwestycji — w stosunku do inwestycji jednostek i zakładów budżetowych, organizacji spółdzielczych, społecznych, politycznych i zawodowych, w szczególności polegających na budowie wielkich obiektów lub zespołów obiektów,
- 2) dyrekcje rozbudowy miast i osiedli wiejskich — w stosunku do inwestycji infrastruktury społecznej i gospodarki komunalnej w zakresie rzeczowym i terytorialnym ustalonym przez terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,
- 3) jednostki projektowania lub inne jednostki gospodarki uspołecznionej, do których zadań należy opracowanie dokumentacji projektowej i wykonywanie zadań i obowiązków służby inwestycyjnej — w stosunku do inwestycji jednostek i zakładów budżetowych planu centralnego oraz spółdzielczości mieszkaniowej, chyba że obsługa tych inwestycji jest sprawowana w trybie przewidzianym w pkt 2,
- 4) wyznaczone jednostki organizacyjne branży, w ramach której inwestycja jest realizowana (np. zakłady patronackie).

§ 5. 1. Opłaty za wykonywanie zadań i obowiązków służby inwestycyjnej na zasadach zastępstwa inwestycyjnego obciążają nakłady inwestycyjne inwestora, stanowią składnik zbiorczego zestawienia kosztów inwestycji i są ustalane w umowie o zastępstwo inwestycyjne zawartej między inwestorem a inwestorem zastępczym.

2. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, zostaną określone odrębnie w trybie przewidzianym w

uchwale nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski z 1974 r. Nr 40, poz. 233 i z 1975 r. Nr 19, poz. 118).

§ 6. Koszty utrzymania przedsiębiorstw w budowie i zarządów inwestycji, jeżeli wykonują one wyłącznie funkcje służby inwestycyjnej są pokrywane ze środków inwestycyjnych. Koszty utrzymania pozostałej służby inwestycyjnej są pokrywane z innych źródeł na zasadach ogólnych.

§ 7. 1. Dyrekcje rozbudowy miast i osiedli wiejskich są jednostkami na rozrachunku gospodarczym.

2. Zasady systemu finansowego dyrekcji rozbudowy miast i osiedli wiejskich oraz zasady i tryb ich przekształcenia z jednostek budżetowych na jednostki na rozrachunku gospodarczym zostaną ustalone odrębnie.

§ 8. Zadania i zasady organizacji służby inwestycyjnej na potrzeby rolnictwa w zakresie budownictwa rolniczego i melioracji oraz zaopatrzenia rolnictwa i wsi w wodę reguluje uchwała nr 123 Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1975 r. w sprawie utworzenia wojewódzkich zarządów inwestycji rolniczych, a w zakresie budownictwa wodnego — uchwała nr 328 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1972 r. w sprawie organizacji gospodarki wodnej i melioracyjnej, utworzenia zjednoczeń budownictwa wodnego i melioracji oraz Centralnego Zarządu Budownictwa Wodnego i Melioracji (Monitor Polski z 1973 r. Nr 1, poz. 1, z 1975 r. Nr 23, poz. 145 i z 1976 r. Nr 7, poz. 36).

§ 9. Zasady wynagradzania i premiowania pracowników służby inwestycyjnej regulują odrębne przepisy.

§ 10. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 27 lipca 1965 r. w sprawie organizacji i zadań służby inwestycyjnej w państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski z 1965 r. Nr 41, poz. 234, z 1968 r. Nr 49, poz. 337 oraz z 1969 r. Nr 28, poz. 220 i Nr 51, poz. 393).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1976 r.

Przewodniczący Komisji Planowania
przy Radzie Ministrów: T. Wrzaszczyk

39

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 stycznia 1976 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu przyznawania oraz rozliczania dopłat budżetowych dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej.

Na podstawie § 36 pkt 2 uchwały nr 18 Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i budownictwa komunalnego oraz ich zjednoczeń (Monitor Polski Nr 7, poz. 33) zarządza się, co następuje:

- § 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:
- 1) o przedsiębiorstwie, należy przez to rozumieć:
 - a) jednobranżowe przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej,
 - b) wielobranżowe przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej lub wielobranżowe przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
 - 2) o jednostce udzielającej dopłaty, należy przez to rozumieć terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego lub wojewódzkiego albo zjed-

noczenie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, udzielające przedsiębiorstwu dopłaty i dokonujące rozliczenia tej dopłaty.

§ 2. 1. Jeżeli obowiązujące opłaty i stawki taryfowe nie pokrywają planowanych kosztów własnych świadczonych usług powiększonych o planowaną stawkę zysku w wysokości 2,7%, przedsiębiorstwo otrzymuje na wyrównanie różnicy odpowiednią dopłatę z budżetu.

2. Wysokość dopłaty budżetowej ustalana jest przy uchwalaniu planu i budżetu właściwej rady narodowej i powinna uwzględniać łącznie wszelkie formy działalności podstawowej przedsiębiorstwa.

3. Zmiana wysokości planowanej dopłaty budżetowej w ciągu roku może nastąpić wskutek zmiany rentowności przedsiębiorstwa spowodowanej warunkami niezależnymi od niego.